کُروَمگ

حنیف بلوچ

کرومگ

شاعر

حنیف بلوچ

علم وادب پبلشر اینڈ بک سیلر

کتاب	------------	گُرومَگ
شاعر	------------	حنیف بلوچ
کمپوزنگ	------------	سفر بلوچ
ھَرت چاری	------------	یاسر جی ۔ ایم
سرتاک	------------	جہانی عکس
اولی چاپ	------------	اگست ۲۰۱۹
دانگ	------------	۵۰۰
نہاد	------------	۳۰۰
شنگکار	------------	علم وادب پبلشر، کراچی

علم وادب پبلشر اینڈ بک سیلر

دکان نمبر ۱۱ ۳ تھرڈ فلور بک مال اردو بازار صدر کراچی

رابطہ نمبر 03312952483/03352620640

نامدات

نمیرانیں واجہ گوس بہارءِ نامءَ

گُرومَگ اَنت تئ کرک پُلیں ھیال رکانی
گُل گل اَنت شیرگیں ارسانی کمندیں دُروھاپ

آس پیش اِنت گُشئے ارواہ ءِ اَجلجاہ منی
انچو آس مندگ ءُ آس دیمگ اِنت زندءِ آرتاپ

گچین

حنیف بلوچ

آس شانیں وھد ءِ چم دیستیں شاھد ءُ گواہ وھدے کہ اِزم ءِ نیمگ ءَ کاینت تہ آھانی کلم ءِ تاسیر وڑے نہ وڑے ءَ وانوک ءُ گوشداروک ءَ مان گردین اِیت۔ ھمے رنگ ءَ اے کاروان ءِ بازیں مساپرے وتی چم دیداں، سرگوستاں، سکی ءُ وشیّاں وھدے کہ درشان کنت تہ اے کہریں زمانگ ءِ بازیں شرّے پاشک بیت، بازیں دیم سیاہی ءُ پد نہ بودی ءِ راجد پتر ءِ تاکانی بہر بیت۔

حنیف بلوچ ھمے کاروان ءِ بے منزلیں مساپرے کہ وت ءَ ءُ وتی زمانگ ءَ نویسان ءُ پرّ ءِ سچان اِنت۔

ھون زمین ءَ چو شبُندانی رِچنت
کپتگیں جون نوک نہالیں گوْنگ بنت

حنیف بلوچ ءِ شعری سپر نوکی بناہ بوتگ ،تنیگا حنیف بلوچ شعر ءِ اِزمی پیچیدگی ءُ بارگیں اوتاگانی ریچ ءُ پرَیچ ءَ بلد نہ اِنت، بلے حنیف ءِ زبان ءُ بیان، مارشتی برانز ءُ گرمائش ھنچو چہر ءُ برّاک اَنت کہ حنیف وت ءَ درآ ؤرت کنت۔

دوْز ہیں یاتانی
بِرانازیں زہیراں

پشت گیجاں تاں کدیں

درد پیوستیں زبان ءِ

بزہنگی پہمگ نہ بیت

حنیف ھستیں وھد ءَ بلوچ زند ءِ آدینک ءَ ھنچو پلگاران ءُ پیشداران اِنت کہ وانوک یا گوشداروک پہ ارزانی ءَ اندازہ جت کنت کہ اے دہل الم یک روچے گبب ءُ گمرہ کنت۔

راجی بےوسی، آشوب، واری، تنگی، ڈُکال، وت ماں وتی جنگ ءُ بجنگ، گست ءُ کینگ، راجی نزوری، سیاسی کس مہ پُرسی۔۔۔۔۔۔اے کُل حنیف بلوچ ءِ شعری سرھال اَنت۔

کینگیے رُستگ آبیریں کشک زمزیلاں گرڑیت

ھُشک بنت کُمبانی اَرواہ کہریں آپند ءَ دل ئے

حنیف بلوچ اگاں ھمے رنگ ءَ وتی جہدانی سپر ءَ برجاہ بہ دار ایت تہ من گوں دلجمی ءَ گُشت کن آں کہ یک روچے حنیف بلوچ لبزانک ءِ شعری بہر ءِ تہا وتی بانجیگ ءَ گون گیج اِیت ءُ بلوچی لبزانک ءِ تہا پہ وت یک نامے پشت گیج اِیت۔

منظور بسمل

مسکت عمان

حنیف بلوچ ءِ شعری اِزم

بلوچی لبز انک ءِ تہا شعر ءِ ازم ءَ چہ اید گہ لبز انکی تہراں گیش سپر کتگ ءُ روچ پہ روچ دیمروئی کنان اِنت۔ نوکیں چہرءُ شبین، تشبیہ ءُ استعار ہاں گوں جمالیات ءِ زیبائی ءَ پوشاک کنان اِنت، یک دلجمیں ازمی پہناتے ءَ ھنکین کتگ۔

چوشکہ مروچیگیں ھون ھوشامیں اھد ءَ کہ بلوچ ءِ زندمان مرگ ءُ زند ءِ سیمسراں چہ سپر کنان اِنت، سنگتیں لوگانی کتہ، ژانگولیں جونانی ھون باسی ءِ آہ ءُ پریات چہ ھمک درءُ دیولاں سرکش اَنت۔ رھگوزی نگاھاں ھاک پہازی ءِ مسکیں سوگاتے داد کنان اَنت۔ تہ رُژن ھونکیں سہار ءِ اُمیت بلوچ لبزانک ءِ دیدبزمشیں ساھگ ءَ گوں ھور جنزان اِنت ءُ مارشتانی لہڑ ءَ سر رچان اِنت۔

حنیف بلوچ ھمے مارشتانی سنگری کلمکارے کہ ھمے دردانی سپہ سالاری ءَ ھیال ءِ سنگرے پہ مہکمی داشتگ کہ ھون بہاریں، کشکانی تلکاریں اوستانی، برانزانی گُباراں چہ مسک آتاران انت۔

حنیف بلوچ آشوب ھامینی ءِ ایرہت ءُ رہن اوگاری ءِ تبدءُ ساچاں چہ ایندگراں گیش کساس کُت ءُ مارات کنت پر چہ کہ حنیف وت ھمے

مسافت ءِ مساپر اِنت، آبلہ آبلہ جنزان اِنت، بلے چَکّ نہ جنت دلجمی ءَ گوں دیما کنزان اِنت ۔ تہ بلوچ ءِ باندات ءَ پہ گیشتر پگر مند اِنت، وتی شعری ازم ءَ چے وتی ھمبل ءِ ھمبراہ، رہبر ءُ رہشوناں راجی جُنز ءِ سوبمندی ءِ رپکاں وتی گالانی لہڑانی دروشم ءَ نشان دنت، کہ رہن ءُ ایرہت چتور موکگ بیت ۔ بام ءِ آسگ ءِ مُرادباتی، راجی ھم پتّی ءِ بُنکی لوٹ چے چے بہ بنت؟

مئے سنگری دوستانی تہا بازیں چُشیں نامے دیما اتگ کہ آبود ءُ بودشتی کمال ءَ گوں ھور وتی سنج ءُ سمائی گوھراں لبزانی دروشم ءَ پہ راج پہازی، وتن موکی، تپاکی ءِ ھمدستی ءُ پہ گُلیں باندات ءِ وش ھالی ءِ دامن ءَ شاھگان کنگ ءَ پہ پہر شات کنگ ءَ اَنت کہ بلوچ ءِ ھونانی سوگات پہ لس مہلونک، دہکان ءُ پوریاگر، بزگر ءِ گِدان نشیناں پہ آسودگی ءُ آسراتی یے بیارا اَنت ۔

چونائی ءَ میان اُستمانی تک ءِ شعری ءُ ازمی لوٹ چی اَنت؟ اینکس من آشنا ءُ سرپد نہ آں بلے ھمینچو ماراں کہ لبزانک گوں زند ءَ بندوکیں سیاھگے گُڈاھمر وچیکیں زند ءِ چست ءُ ایر الم ھماچا گرد، ھمادمگ ءُ ھماڈیھ ءِ لبزانک ءِ سراوتی اثرانگیزی ءَ الم نکش کن اَنت ۔

منی کد ءُ بستارانچو نہ اِنت کہ من پہ شعری ازم ءِ بُرزادی ءُ جہلادی ءَ کِشکے رست گُت بہ کن آں، بلے چوشکہ حنیف بلوچ ءَ من ءَ لاچار کتگ اَت کہ تو الم چاردانک ایر بہ کن ۔ پہ حنیف بلوچ ءِ شعری اِزم ءَ گُڈامنی دپ پچ بوت بلے من لبزے مکن شمشتگ اَت، آئی ءِ وتی مہروانی اَت کہ من ئے

نابودءَ یک شرپے بکش اِتے ءِ من وتی نابودی یک کرتگ ءِ جیڑگ ءَ آں،
لوٹ آں کہ حنیف بلوچ ءِ شعری ازم ءَ گوں بہ ننداں، آئی ءِ لبزانی ساھگ ءَ
کرارے بہ پولاں داں وت ءَ وشنود بکن آں۔

زُبان ءَ راستی ءِ الھانیں زہر پرّینتگ
سُرین ءَ پر چہ منی زامرانیں دلبند ءَ
کہ آس گواریں نگاھانی شپ جنازہ بنت

بولان کہ بلوچ راج دپتر ءِ چیدگ زانگ بیت بلے زامران گوں
بُرزیں مات کوھاں بلوچ ءِ بیھار ءِ چیدگ اِنت بلوچ اگاں بلوچ بہ بیت آئی
ءَ سر گوز کنگ چہ زامران ءِ ماتکوھاں گرّان تر بیت بلے ہیپ کہ منی زامران
تنگ اِنت، پہ چے تنگ اِنت حنیف ھمے جُست ءَ پولگ لوٹ اِیت۔
دیمترا ایک دستونکے ءِ لِہتیں بنداَنت کہ حنیف ءِ شعری ازم ءِ یکتائی
ءِ بنچک اِش من بہ گُشاں تہ رد نہ باں کہ جتائیں قافیہ آں گوں پُر معنائیں
شعری لوٹانی یک بےدرور یں درو راں چہ یکے۔

مان اڑ ینت ڈنگراں ھُنگریں داز اں گیڑات
تئی وپاداری ءِ سچکانیں زہیراں پیڑات
انچو شپا نک نہ سگّیت شپانکیں بالاد
زندگی شاپت زند ءِ ھاکوتاں تمردی لیڑات

شپ وتی کہراں بہ گواریت بہ گشّیت نمی

چون تو جند دتی پہ منی جندءَ جیڑات

کرن گوازینگیں دزگٹ ستاھاں شہمات

دلوتیں راج مُدام گوں وتی جندءَ میڑات

چڑے شعری درو راں چہ یک گپّے پدر بیت کہ حنیف بلوچ ءَ یک ھبرے کنگی بہ بیت آ وتی گپ ءَ تچک ءَ اِیر کنت نیم بُندگی نہ کنت کہ وانوک گڑءُ منج ءَ بہ کپ اِیت، آ گپّے وَ کنگ لوٹیت، بلے پدرائی نہ کنت کہ گپ چی اِنت بلکیں تچک ءَ تچک وتی گپّ ءَ راا اِیر کنت۔

من ھمدا چہ وتی نبشتا نک ءَ گونڈ گراں کہ حنیف بلوچ ءَ دگہ بازیں سوھوئیں ءُ زانتکاریں شاعرءُ کواسان ءَ پہ پیشگال ءِ نبیسگ ءَ تواریں پڑینگ شرتر گشت کن اَنت ءُ بازیں چیزاں رگیشینت کت کن اَنت من وتی کڑّے ، بڑّے گُرت اَنت بلے دلجماں کہ حنیف بلوچ ءِ شعری سپر برجم بیت تہ وت ءَ نامیں ایت۔

سوبین بات۔

واھگ نیاد

8 اکتوبر 2018

بلوچستان

دودانک

پہ من چہ شعرءِ نبشتہ کنگءَ گیش کسےءِ شاعریءِ بارواںبشتہ کنگ گْران تریں کارے۔ چیءَ کہ کسےءِ شاعریءِ باروا تو وھدے کہ ٹْران کن ئے گڑا تو آئیءِ ڈْراھیں تکءُ پہنا تانی سرا دگمیں باوستے کت بہ کن ئےءُ ما چرے زانتءَ زبہر ایں۔ ہمیشکہ شعرءَ وتی رنگءَ چاریںءُ دودانک نہیں ایں۔ کہ ھچ ھساب ءَ لبزانکی ٹْران گشگ نہ بنتءُ آلوٹاں پورا کت نہ کن اَنت کہ لبزانکءِ یا کہ وانوکانی گٹءَ گُشادکت بکن اَنت۔

بلے وھدءَ یا کہ سنکتاں زورمان کہ مئے وڑیں نابزانتاں میار پرّین اَنت۔ اے آھانی وتی مھر اَنت کہ مئے وڑیں بے ارزشتاں ارزشت د ینت۔ بلے اے کارپمّن چوپہلءِ صلاطءِ چکّاس ءَ اِنت۔

منی اے بے سریں پیتّاریانی مراد حنیف بلوچءِ شائریءِ سرا دو دانک نبشتہ کنگ اِنتءُ کسےءِ شائریءِ چارگءُ ٹپّاسگءُ آئیءِ سرا گپّءِ ٹْران کنگ ارزانیں کارے نہ اِنتءُ پہ مئے وڑیں شعرگا جیلیں مردمےءَ وَ گنتر۔

حنیفءِ شاعریءِ سنجءُ بودشت چہ آئیءِ شعراں وت پدّرءُ پیداور اِنت۔ منی اے چاریں بے سریں دانکانی مھتاجءَ نہ اِنت۔ حنیف اے پڑءَ انگت نوک اِنت بلے شاعریءِ رِپکءُ رہنداں جوانیءَ پوہءُ سرپد اِنت۔ وتی درداں، جیڑگءُ پکرءُ مارشتاں لبزانی زبانءَ درانگازگءَ سوھو

اِنت۔

اے کتاب آئی ءِ اولی گامگیج اِنت کہ آئی ءِ شاعری ءِ ماڑی ءِ بُنپد اِنت۔

اے جہد ءَ آ تان چے ھدّ ءَ سوبین اِنت اے بابت ءَ آئی ءِ شاعری وت گپّ جنت۔

سر پہ شیدائی ءَ مرچاں آمُرزیاں
ھون سبزینگ مئے ڈاک ءُ ڈن سنکتاں

یا

روچے ءَ روچگیں زبان بوتکیں
تلوسگ مہرے ءِ گناہ سوتکیں

ملکموت ریدگیں شگانانی
رہسری دازے بُن ءَ سوتکیں

چہ اے درّوراں ابید ھم بازیں شعر ھست اَنت کہ بے مٹّ ءُ درّور اَنت۔ بلے گیشیں وھد زوالی ءُ تاک زوالی نہ کناں۔ چیا کہ اے شعراں وانوک وت اے کتاب ءِ تاکدیماں وان اَنت ءُ چہ من گہتر اشاں چار اِت

ءُ ٹپّاس اِت کن اَنت۔

بائد اِنت من گیشتر نبشتہ بہ کنتیں ءُ حنیف ءِ شاعری ءِ سرا دلجمیں چمشانکے بداتیں۔ بلے من ءَ وتی ناپوھی ءُ نازانتی ءِ ھیال گْور اِنت۔

ہمیشکہ بس ھمے گشاں کہ حنیف ءِ شاعری ءِ باندات روشنا اِنت۔

اگاں دم مہ بارت ءُ وتی جہد ءَ برجاہ بدار ایت۔ دیمتر ءَ چِد ءُ شرتریں داب ءُ دُروشمے ءَ دیم ءَ اتک کرت کنت۔

گوں ھمے دانکاں وتی نبشتانک ءَ گْونڈگران ءُ گوں حنیف ءِ اے شعر ءَ کسّہ ءَ کوتاہ کناں۔

آس پیشّ اِنت گُشئے ارواہ ءِ اجلجاہ منی
انچو آس مندگ ءُ آس دیمگ اِنت زند ءِ آرتاپ

مجید عاجز
مشکت
08. 03. 2019

چونیں دردے جک جنت واب ءُ پاسانی تہا
ترانگے سرّپچ بیت درد ءِ تاسانی تہا

چون پہریزاں وت ءَ چہ سنکتانی ھیلہاں
ھرّگیں ھرگ زبان اَنت وھد ءِ داسانی تہا

چتّو گیشاں زندگی ساہ ءَ با دنت بیرگ ءَ
مان اڑینگ ما وت ءَ تئی جیگ ءِ لاسانی تہا

بے زبان تگ تک زانت ءِ پشگرداں وتی
بنگران اَنت بے مڑاہ دروگیں آسانی تہا

چونیں پگر ءُ چہرگے چونیں پجارے حنیف
گیشگ ءَ اِنت گیشتگ دوست ءُ براسانی تہا

زندگیءِ چاریں پاساں آگہی اَرجان کنت
اوست میلانکیں وپائے درد ءِ بامءَ کید بیت

مِہروانیں چینک آموچکءِ انارکاں اَرزُنیں
دیدگیں دل دز لکشتگ مِہرءِ دامءَ کید بیت

ٹِلےءَ آ دیم بگندئے موتک کاریت ماہکان
مِنزلءَ دمبرتگیں مردم دو گامءَ کید بیت

نگرہیں اَمبازگانی تُنءِ چاتءَ گواز کنت
گُرنگیں اَرواہ مدامی گُرنءِ نامءَ کید بیت

اُپ تئی یاتانی لِزت کدّے نوشاں حنیفؔ
دیمترا زاناں زمانگ زِدّءِ وامءَ کید بیت

ماں اڑینت ڈنگراں ښِنگریں دازاں گیڑ ات
تئ وپاداری ءِ سچکانیں زہیراں پیڑ ات

اِنچو شیپّاگ نہ سَنکیت ښِپانکیں بالاد
زندگی شاپت زندءِ ھاکوتاں تمردی لیڑ ات

شپ وتی کہراں بہ گواریت بہ کشیت نمبی
چون تو جند وتی پمنی جندءَ جیڑ ات

کرن گوازینتگیں دزگٹ ستاھاں شہمات
دلوتیں راج مدام گوں وتی جندءَ میڑ ات

اِبرتے بیتگاں پہ وت وتی پدریچاں حنیف
دوزہیں کرگین زمستانی لیواراں کیڑ ات

گْرومَگ اَنت تئ کرک پُلیں ھیال رکانی
گُل گُل اَنت شیرگیں ارسانی کمندیں ڈروھاپ

زند گوْر باسکیں اَبد مُہپراں تابیں گوْپتانک
گَنجءِ کارون اِنت تئ ساھگءِ سارتیں الکاپ

درد گوْر بَندیں دل ءِ سوکلو دات اَنت پرتو
لبز گوْر موشیں زُبان کول ءُ کرار اَنت آساپ

آزماں دنز شپّرّین اِیت شکوندیم اِنت زمین
ساٹ اِتگ میرءَ وتی ھاجتءِ نُگلیں پُراپ

اوست گاجیل بیان اَنت لجوزیں اَھدءَ
گوات بِگر انت گوھرءِ دستانی ھریریں گوناپ

آس پیش اِنت گُشئے ارواہءِ اجلجاہ منی

انچو آس مندگ ءُ آس دیمگ اِنت زندءِ آرتاپ

چونیں اِشکندیں ھیالاں گوں پتّار اَنت اَرداس
اِستکان پُرشگیں ھڑانی سلاتاں اِشتاپ

مکر اوکاریت منی راج ءِ اَلنگیں اوسپان
نوش کنت کدہ ءُ زہراپاں شگنزیں آس لاپ

اےِ مُرتگ گُش ئے اوژنا رگریں اےِ مادءِ صدپ
باچکاں باجگر اَنت بانزم ءِ کہریں اِنساپ

گوانک جنت گلزمین ہر دمن سنگتاں
جان کربان کُتاں پہ وتن سنگتاں

ڈیھءَ نا پاکیں ھِنزیراں جاگہ کتگ
بیا مئے ویران اِنت پلیں چمن سنگتاں

ھون رِیچ اَنت پہ ڈیھءَ کہ مئے سرمچار
سارت بیت گلزمین ءِ بدن سنگتاں

سر پہ شیدائیءَ مرچاں آ مُرزیاں
ھوناں سبزینتگ مئے ڈاک ءُ ڈن سنگتاں

نوں حنیف سدکاں ڈیھ مئے آجو بیت
نوں سراں پلیں بستگ کپن سنگتاں

ھائیکو

نوکیں گوْربام ءِ دُڑْاھیاں نںداں
بِلّے شپ سازکنت وت ءَ گْدیت رنگاں
وشیاں نوبت ءِ تہ ءَ گنداں

ترائیلے

زہیر ءِ بیگہاں رنگانی شہم دنت الماس

ودار ءِ ساھگاں کرنانی تو کلے نشتگ

شپانی شُشتگیں بالاد ءِ شنگ بنت ھمباس

زہیر ءِ بیگہاں رنگانی شہم دنت الماس

سمین ءِ سُہپتگیں رکانی شُمشتگیں ارداس

شہار وھد ءِ رواجانی مہری ءَ ستک

زہیر ءِ بیگہاں رنگانی شہم دنت الماس

تو پہ وت ءَ پہ نمیرانیں کِسہ یے کِشتگ

منی بَچ

منی بچ وانگءَ روتیں
پہ زانت ءِ زانگءَ روتیں
وتءَ شوھاز کنت روچے
زمین ءِ مہراں پجّاریت
وتءَ جیڑیت
دلءَ ماریت
بلوچ ءِ رِتکگیں ھوناں
سر اُ زیر یت
نہ ولیں سرمچارے بیت
ھمک مات ءِ دلءَ مانیت
گہارانی دپ ءِ نازینک

ھمک دیوانءِ ساڑاھاں
بلوچ ءِ شان بیت بچیگ
دلءِ واھشت سرجم بنت
پدا یکی یے زندگ بیت

سانائیں گمان

چوں کناں کہ درد کشیت زندگی
وھد ءُ بے وھدیں رباباں ساز کنت
کسے بنگیج بیت اوست ءِ زِر ءَ
چول تَرّینیت گُباراں سانکلیں
زنگ بندیت شپ چراگیں باتن ءَ
کول ءُ اکراراں زُبان ءِ زہم کنت
تڑکولیتِ یاتے بہشتیں چیدگ ءَ
دل ہزار داب ءَ وت ءَ پیچیت ءُ شپ
رنگ کاریت موسمانی گوھراں
لِڑّتے مرگ ءَ بہا دات آ کبت
کہر تیر سُمبیں وداراں نوبت ءَ

تو کجام ھلک ءَ درامد سمبہ ءَ
ما ھمک روچیں نگاھاں بِرتگیں
بام کنت پرتو دلے ھاک ءُ جساں
لیپکیں دمکانی پند ءَ بُر اِتگ
زندگی زیمیں زہیراں ھُپ کنت
روہیں شینکاں بِراتے سمبہ اِیت
گرہنگیں اھدی پوتینکاں سر بتگ
کترہی اندیم ءِ اندامیں نگاھانی زد ءَ
سوکلو داشتگ دل ءَ گیڑیں گماں
آس شنزیں مدتاں بیرے کپیت
چم تہیاتیں سریگ ءَ گُگ دنت
نوبت ءِ کہراں سروز ءَ مچلینت
چتو گستا بوتگیں ھر ساھت ءَ
لبزلبز ءَ گیگ ءُ گوْر گوات ءَ دیاں
یا کپوتیں بانزلانی براہ بنت پرتو رس اَنت
یا کہ چمن پد ترا بہتام بند اَنت دزگہار
لیلڑی لاڑی کہ شپ بام ءَ رس اِت
ما کجام سانائیں کلمانٹ ءِ گمان ءَ آگہ اِیں

درد پیوستیں زبان ءِ برہنگی

دوزہیں یاتانی
گراںنازیں زہیراں
پشت گیجاں داں کدین
درد پیوستیں زبان ءَ
برہنگی پہمگ نہ بوت
شپ انا واریں دلانی
کِسہاں گوں کئے بہ کنت
ترپے ءَ پسکیت
نادوکیں ھدا ءِ بندگی
آشنائیں واھگانی
داں کدیں اَرجان بہ باں

نوں کہ سالونکی ھیالے

سمبہینگ ماں دلءَ

کہر گواریں زندگیءَ

شات ءُ شاتکامی بہ بیت

اے ملکموت منی
گِسں دپی ءَ وت ءَ شہم دنت ءُ واترّیت
اے نکس ءَ چونیں کزایے
وتی دل ءَ داشتگ
نبا نہ اِنت کہ من ءَ
روچے ءَ بہ بارت گوں وت
ھیال ءِ زگریں اِنان ءَ
دمانے گوں وت کن
من چہ وت ءَ ءُ وتی
جاوریں دل ءِ سگاں
بگند ءَ گیش مہ باں
باج بارت دلی دوستی
پدا گڑا رند ءَ دل ءَ میار من ءَ
اے شپ پدا داں سباہ ءَ

پہ تو ودار نہ کنت

اے روچ روُلھیں شینکانی

رنگاں بر گشتیت

اے ماہ ءُ سال

وت ءَ کرنے ءَ نہ شوھاز اَنت

اے کشک ءُ در

پدا پہ تو درامدیں پند اَنت

من زندگاں داں وت ءَ

گوں من ءَ ترْہیں ھائل

تئی وپا کہ منی بے وپائیءَ نہ کنت پدر
کجام اوستءَ بگوش زندگی بہ بیت آسر

منءَ مہ کُش کہ منی چیدگیں دلءِ ارمان
ترا گوں بستگ ءُ بندوک چہ کرنےءَ پیسر

نزاناں چو چیءَ ارزانیءَ منءَ بکش ئے
نزاناں چے منی واھشت ءُ چے تئی پُشدر

ما ستک بستیں گلءِ مہپرانی رنگراھاں
بگندئے کشک مرادانی چو نہ بوت ڈنگر

کجام تژن انت منی کبرءِ شک بیت بیلاں
نہ پروشت ما کہ وتی مہرءِ مہریں سنگر

ہزار بژن حنیفءَ کہ بژنی انت اَچ وت
بُشیت وت وتی ارواہءَ جوڑ بیت اَنگر

شکل ءُ شہدیں زِرءِ جنگ پاھوا چُکاں دل ءَ
چَپڑاں تیر وارتگیناں ایمنی تُرکاں دل ءَ

گریشگاں نوکاپ بُتلگ دیدگاں ارسے بجیت
سنگر اَنت گورمانی ھوشام جھلگاں بُکاں دل ءَ

اُشتری کوھیں حسدے ھرکسءَ رودینتگ اَت
کئے گوں اوپاراں تمردی بیچ بہ کنت گُکاں دل ءَ

مذھبءَ ترْندآپ وارینت مکتباں بے مِہری ءَ
رہم کنت سنگیں ھدائے سُجدگاں جُکاں دل ءَ

چونہا لہڑ ماں کپاتاں ،کرم بنت ھر روچ حنیف
سر وتیں گوریچءِ اَمسرکاں درا ٹُکاں دل ءَ

مئے پاد مان اَڑ انت تہ کُد انت زہیرءِ پند
بِسر اَنت کِشک ستاھانی سارت بنت دلبند

من ہر وڑ ءَ وتی پارسائیءِ پَد ءَ داراں
ھدا اے ھنسگیں وھد ءِ سراں بکن ایوَند

اے شپ تاں نیلگیں بامءَ وتءَ سرارت نہ کنت
تچ اَنت ارزُنیں پاسانی کمبریں پد رند

اے کیچ ءِ تبد ءُ تئی سنگہانی زپتیں زہیر
شد اَنت کلپریں اوستانی تراویں اِشکند

شپیت چہ دیگریں رکاں وپائے مُروارد
کُد اَنت شمشگیں لبزانی گْروگیں گلکند

کدی من پاگ نہ بنداں پہ نیم سویں زندءَ
سرے پہ ساٹگءَ تاں اُمرےءَ نہ بیت شبند

تہنائیں گُمان

نہ گنداں ایوکی ءِ ساھگاں من

بہ بیت ساھے ترا پہ وت بہ ساتاں

د ل ءِ گورپچ ءِ پیتاپیں لِواراں

وت ءَ نزگرّ اتگ دنیا ابیتک اِنت

شپادس زنگراھاں کُنڈگانی

دمے بالاد ءِ گِنسارتاں نہ کشیت

گنوکی مارگاں مارشت براھیت

جنوزامیں دلاں چیھال گواپینت

سمار یت چورہیں ھاکاں جبین ءَ

شپاں آگاھیں باماں سمبہ ئیں ایت

چراگیں بالواں تہلیں شگانے

کمائیت منگلیک گوناپ تِلا ھاں

بدن سِپار ہیں لبزانی گواپاں

ترا سِنگیں دل ءِ ھوناں نبشتگ

ہزار نازیں ہزاری دروشمانی

گیابانے درا کن مہپرانی

من ءَ ٹیلگ تلمبیں چادرءَ بند

تئی ھکارگیں وابانی کیپاں

نہ شِنگیت ماھکان مہتاپیں گُل ءَ

ودار آسر نہ بنت نیستیں نسیب ءَ

گداراں واھگیں اریموش کنت

سارتیں سیاہ ءَ

وت ءَ پرتو نزانت گیمرتگیں شپ

گُمان تہنائیاں پذر ھزیگنگ

زانوگر پہ گشتنءَ کہ گنگ بنت
کومءِ رہشون الٰیءَ ڈُنگ بنت

سرجنانءَ سر جتگ کور کشکےءَ
آسرءَ گٹءُ گر یا تہاریں رُنگ بنت

باج برتگ دژمنءَ ءُ باج بارت
برات گوں براتاں کہ وھدے جنگ بنت

ھون زمینءَ چو شبندانی رِچنت
کپتگیں جون نوک نہالیں گوْنگ بنت

ھنی وھدءِ بوجیءَ اوژناگ کن اَنت
کئیت روچے پاد شپادءُ زُرنگ بنت

زانگ ءُ بے زانتی ءَ ھال اِنت منی
گُلزمین ڈُنگانی پاد مال اِنت منی

راج ءِ شیوار ءُ تمردیں سرمچار
چورھیں پُچکانی دیوال اِنت منی

تو سرءَ سنگ ءَ بجن کہراں بہ گوار
آجوئی ءَ امبری سال اِنت منی

رستگیں پگر ءِ ھمک لہڑیں ھیال
گوھریں لبزانی دپگال اِنت منی

وھد ءِ چکاس ءَ ھمک پدر حنیف
دل پہ امیتے گَل ءَ بال اِنت منی

پیتاپیں گلگ

لکرک ءُ زامریں وھد ءِ ھُدائیاں سرگوز
بہ سند زمانگ ءِ دودانی سانکلاں مہریں
نہنگ دروشمیں واپانی اِلتاں سراپ کن
تنابیں مہراں سرگوات ءِ ھکمتاں شنزار
تہپیں دیدگاں آزمان ءِ واجہ ءَ جکسین
بہ شنز کاگدیں رکانی برکتیں باماں
صلاط ءُ سنت ءُ پرزانی نیتاں درکپ
جہان ءَ چلہ ءِ یاتانی بانزلاں پیوند
نبانہ اِنت کہ من ءَ چہ وت ءَ کن ئے بے ھال
ھیالاں سنٹیں زھیرانی پلو ءَ گرہن دئے
من اھد بستگیں کرگین ءِ ساھگاں سارتیں
دمانے بیا دل ءِ پیتاپیں گلہ ءَ نزار

جُلکُمینگ جل مہ جلیں ساھتاں
دریپگ ءَ اِنت درگت ءِ چاڑیں ھوس

چیلگ ءَ اِنت چیروکائی شپ وت ءَ
آڑھور اِنت ملکت ءِ گیڑیں زہیر

دلپلاپ دیوانگے ءِ درد کشیں ساھتاں
ھسکگاں دزیشاپ ڈنزور اِتگ وت ءَ

مونس ئیں سکرات ءِ چیلامیں شکنز
واب وازارگ سرون ءَ وانڑہ اِنت

ھانُل ءِ سلواتیں بزمشاں آگہ اِنت
وتکشی وت ساچی ءِ رنگے رجیت

روچگریں کولانی روتگ چُتک جنت
ساھکیں روتاپ ءِ بالاد ءَ بہ کُش

در نہ گیب دزھباتی ءَ اتکگ حنیف
اھد چیپاں موریں کیپاں دزنچگ اِنت

ھیال ءِ ڈس

نزاناں چونیں چھرگے
ھیال ءِ شھرگ ءَ شتگ
پتا تگے چو زامر ءُ لیکِرک ءِ دروشم ءَ
دمانے ءَ چہ ترانگانی سیمسراں جتانہ بیت
کئے اِنت؟
کئی لکاھیں دروشم اِنت
کُجّ اِنت کہ ھچ درا نہ بیت
زھیر ءِ اَرساں پِھڑی آں
ھیالے ءَ گُمانے ءَ
بہ ڈس بس دمانے ءَ
تئی شوھاز ءِ کشک ءُ در
کجام نیمگ ءَ کپ اَنت

اھدءِ کوراساں کدیں رژنے بلیت
کوکرے پما کدیں بشے شلیت

مہروانے مہر کنت گوں ما اَجب
مئے دلءِ دردانی ھنزالاں ڈلیت

ملکموت مارا پہ بے ساری مہ کُش
کیگدے بڑنیگ بیت لُنڈاں گسیت

ھون گواراں وازمندیں دیدگاں
دردءِ جوھانءَ اگاں مہرے تلیت

ائے ھدا مئے دژمناں چکپروش بکن
مئے مرادءِ کھپراں پرچا چڑایت

ھنچوشیں ما اوں حنیف اِشکءَ تئ
سیوگے پہ ماتی الہانے زر ایت

او منی مھروان

سر ما ندریگ گُتگ

ھرچی دست ءَ کہ بوتگ نوائیں دل ءَ

چک ءُ پد ھچ نہ بوتگ وپا ھانی در

سُگّکیں شھر ءُ بازار نگاھاں تچ اَنت

باگ ءُ بوستانیں ارواہ ءِ گیڑیں زھیر

رپتگیں سرمچڑانی گیراں بُن اَنت

پاد بڑمشاں ھزارانی گوشاں کپ اَنت

جاہ سِرّاں انار پُلیں واباں مدام

کرن گوستاں اے نوبت روان اِنت روان

کُشت ءُ کوشانی انگت کہ بے ءُ شر اِنت

چے بہ کنت زندگی ءِ نوائیں شگنز

او منی مھروان

تو وتی گِلھانی سرا تڑک بہ جن

واب ءُ آگاھیں بام ءِ وداراں مئے باھیتگیں

روچ ، رو زرد ، سرشپانی ودار

سیر لاپیں دل ءِ نوبتاں بام داتگ میا

تُنگاں گُنگاں ارس ءُ ھیدیں زہیر

گار ءُ گاراتاں جند ءِ تہا شپچریں

نوں پہ آوکیں روچاں گناھانی مُہرگ گو راتئیل بنت

روچ ءُ ھمپانی زِدر ءِ کرارانی شپ

ایوک اِنت درد ءُ دورانی کہریں ازاب ءَ شِدیت

او منی مہروان

بلے تئی ودارانی سرسائی ءَ انگت ءَ

روچ پیتاپیں رنگانی سازاں رَجیت

کسہاں نوک اگرتچیں لبزاں گو پییت

بیا ندارہ منی ایوکی ءِ گِدار ءَ بہ کن

لبزانک ءِ منی مَہدی ءُ پیگمبر ظہور اِنت
شیئرَانی منی چہر ءُ کُشبین اِنت عطاشاد

بابا ءُ منیر اَنت منی شہرگ ءَ ساڑی
منظور اِنت منی مُہرگیں لبزانی پہازوک

آگاہ اِنت منی پگر ءُ ستاہاں آ مجید اِنت
ارمان گڑا وِرد اِنت منی ھاریں زبان ئے

ارشاد اِنت زُبیر اِنت اگاں میرعمرمیر اِنت
ساحر وَ منی دیدگیں دلبند ءِ چِراگ اِنت

داد اِنت ءُ وپا اِنت منءَ گوں وتءَ پول اَنت
قاسم گوں پراز ءَ منءَ گِستائی ءَ نئیل اِیت

کدی تو جیڑ اِتہ باریں؟
ترا
پد
زندگی چون اِنت
اے تو ئے کہ ھمُک بوگاں جنئے چَول
ترا ما چینکَدر پول اِت
تئی مِہرانی گورابامءَ
تئی بالاد شنزین نود
ہزاراں چِہرگانی مُچّیاں درچت
وپائے مہرمیں آدینک
تزپنت تئی گندگءَ دیدئے
دُنیں آتارکہ شِنگیت تئی ماں میتگ ءِ دمکاں
تئی لوٹوک وتی جندءَ چہ بیگواہ بنت
دُرْشائیں
چَم
ترا جیڑ اَنت
تئی لُنٹانی بندیگ اَنت

ترا پد

ھمک موسُم چش اِیت تئ شہرگیں بالاد تامءَ

کدی تو جیڑ اِتہ باریں

ترا پد

اے رنگانی جہانءَ بس

مناں کہ ساہ کشتاں ءُ ترا جیڑاں

اے ھمپانیں شپانی ایوکی ٹُرسے

اے گوربامیں دلءِ بندءَ

ما چینچو جیگ تل داتگ

اے تہنائیں زہیرانی گیابانءَ

ھمک رنگیں زہیراں ترّک جتہ پرتو

کدی تو جیڑ اِتہ باریں؟

ھمے دابانی بےءُ شر

پُلیت ھر وشّیاں زندے

دمانے بیا ندارہ کن

کسے پرتو کدیگین ئیں وداریگیں

دلے ھست بس ترا جیڑیت

گُٹّی ءِ مُہرگاں گوْم پیڑاتگ
گْرومَگیں لبزاں شکم پیڑاتگ

پوگسیں رنگ پتار اَنت پِگراں
آھگیں اھداں ھتم پیڑاتگ

شیئرَ شہزانتیں ھیالاں گوْپتگ
چھرگیں ساھتاں چم پیڑاتگ

سَگت سکراتیں بہ نوشیت زہراں
دُراھی ءِ نوبتاں دم پیڑاتگ

گریشگ ءُ گْواش نہ سبزاَنت پما
ترانگ ءِ شَتَگاں شم پیڑاتگ

وِھد ءِ الگردیں شناسا پرتو
سُلگیں آذرہاں گم پیڑاتگ

کوَاپگاں مہر ءِ شپادیں رہسر
جُلگُمیں کوکواں رم پیڑاتگ

من چو کبگءَ انتزارءَ آں انگراں مانپوش اِتگ
چاردہی ماہءَ وتءَ ماں جمبراں مانپوش اِتگ

مئے کلاشیں دیدگانی چون زدءَ تو کپتگ ءَ
چوں ترا دودانی مُہریں سنگراں مانپوش اِتگ

لبجی
نوں کجا پہ دبجی من واب گیجاں دیدگاں
سر شپ ءُ سہبءِ سمین تئ انتراں مانپوش اِتگ

ھنچو بے تاھیر ءُ دلرنج اِنت منی ھائُل حنیف
کپتگیں پُلے زمینءَ ڈنگراں مانپوش اِتگ

شُت آں باریں کدیں واترّ گے بیت
دل ءَ اوپارءِ پادینکاں شِلیکیں
ودارءِ شیشگیں شپ ماھِکان اَنت
اگاں وھدءَ وپا ءِ نود شنز ینت
نباں مہتل دمان ءُ ساھتانی
اگاں کہریں ھدائی بے مہار بوت
نہ منتاں کول ءُ اکراراں گدارے
ودارکن ماہ ءُ سالاں بے تماھیں
جہان ءِ تون ءُ نِگوراں بہ چڑاہ
وپا ءِ مہرگیں توک ءَ گوراکن
زھیراں اوست ءِ پندول ءَ بہ سنگار
دمانے گوانک کاڑاں میتگ ئیگاں
ھوار کاڑانی نازینکے بہ پلگار
منی ارواہ ءِ ارواہ ءَ بہ نازین

شیکر مہ بو شکر لبز شیکاں دلے مِتگ
لبزانی کالبءَ پہ کامپول چونڑ اِتگ

شہیریں دیدگانی شہکاریءَ نہ اِنت
شپیگ تبیں ھیالاں اِشکر نبیس اِتگ

اوھنگیں ترانگاں تئی شیرجت کُتگ دلے
سچکانیں واھگانی اومانےءَ شِتگ

اے جہندمیں زمانگءَ گارات بیت ھمک
ما اوں وتی کپُرکیں پُلانءَ سرپِچتگ

آکر زمان اِنت گندئے شپتالے واب گندیت
شیشارگیں زہیراں اَچ ما وتءَ زِتگ

مڑاہ

سُنٹ بلکیں منی
آزمانءَ بہ بیت
شانے دیوانءَ دلبندءَ ٹپاں وتی
نازیں بچکندگانی ھدا شاہد اِنت
دژمنءِ دیمءَ
دست اوں گدائی نہ کت
بزگیءِ
شگانانی دیمءَ شتاں
سنگراں نشتگاں
لجءِ دیمپانیءَ
زندگیءِ نبشتانکاں تاکے بہ بیت
تئی لگوری منی گُڑی آیاتے بیت

زندگیءَ اوست بَست اَت تئی درا

توچہ اوستاں سرگوزانءَ سرشُت ئے

مئے امیتانی کلاتے بیتگ اَت ھاکاں ھوار

ھاک ءُ پُر

بے کماریءِ زدءَ شہمات اِتاں

تو وتی دابءَ وتی رنگءَ شُت ئے

چُش نہ گُت ما

چومنءَ تو دل نہ بوت ئے بیرگءَ

پاد شِپادءُ درتگیں جیگءَ

گوں لیگاریں گُداں

میتگءِ چُکانی لیبوکی بہ باں

بس ھمینچک بیتگ اَت

زندگءَ درگور بیتاں تئی درا

اندوھیں اھد

شپ وتءَ ٹمائیت گوں من
منی آتراپ ءَ ھمک کس چمن گستاہ اِنت
دمانے چہ وتءَ گستاہ بوگ لوٹاں
بگند ءِ انسراں گوں تو
زہیراں لیکوے گوپتگ ستاہ ءَ
وتی رھشونی ءِ کوش ءَ گوں نازینکے رواناد ءَ
بگند ءِ گوں منی پگرءَ بہ بیت آشناہ
تئی شہزانتی ءِ مارشت
پہ من مہرانی الکاپیں کلوہ ءِ ٹیکے یے درچن
من ءَ چہ بالوانی مُچیاں بچار
بہ نند مہکانیں مہرانی نوان ءَ کیسے کاراں
بہارگاہ ءِ گُجام رنگانی پُلاں
بزیراں پہ ترا ھارے بہ ساچاں
ابیتکاں بے ترا رنگانی چہرگ

منی کارست ءِ بروداں

تو چونیں پمن ءَ ساچشت تان ءَ

نہ کنداں کندگانی بام ءَ داتگ

شہ گوستاں وھد ءُ کرناں پیری یے ژرتگ

گشئےَ اے زندگی نوں گرانیں اگبالے

نہ شگل ءُ چہرے نہ ھیالے شہمیت

کسے نہ گنداں کہ کمو بہ جیڑیت مارا

آئی ءَ دیر اِنت کہ اچ من ءَ سستگ

پیادگ کشک جانءَ ماں اَڑیخگ
ھیالے دردءِ وانءَ ماں اَڑیخگ

بگندے پشت مہ کپتیں دہرءِ ملا
سواب ئے چُتڑیں نانءَ ماں اَڑیخگ

ستاہ بے کیمتیں بُروان کمان ئے
شکر لبزیں زبانءَ ماں اَڑیخگ

مہ گند ءُ گندگءِ مُہرگ وپائے
دلءِ گُلمیہ گُمانءَ ماں اَڑیخگ

اَداروکی نہ منت پرتو گدارے
وتءَ گوں وت جہانءَ ماں اَڑیخگ

زہیریں کوکواں شاتکامی یے گوں
کپوتءِ سُنٹ دانءَ ماں اَڑیخگ

پدردیں واھگاں دلمانگی ئے
گُل ءِ رکانی شانءَ ماں اَڑیختگ

نہ پِسکیت واجہ ءِ کوٹ ءُ کلاتاں
تماھے اُرزءِ بانءَ ماں اَڑیختگ

گِھیں حسد

گِھے چونیں حسدے تو بزاں
ماترا چوکعبہ ءُ کوہ ءِ مراد ءَ چاراِتگ
زانتکار ءُ شاھوکار باز اِنت دگہ
جہدکار آشوب ءِ پچ
تو چتور ایراد ءِ پاھو تنچ اِتگ
گُٹگیر اں من
زات ءُ پات ءِ چیکواں
تئی شگان ءُ شاپگانی سیمسراں
شہرگ ءِ سرپد نہ اَت
بس کتیں نوں گِہتر اَت
ما ءُ تو یکجاھی ءَ
زندگی ءِ پند پاداں بستگ اَت
گلزمین ءِ شات ءُ وشیں آجوئیَ
میگ ءُ تئی راج ءِ نسیب ءَ بیتگ اَت

کرنانی ودار تُنیگ اِنت
اھدانی سگار تُنیگ اِنت

نالیت شانتُلے گیاباناں
کونجانی توار تُنیگ اِنت

بانگواھاں زہیر نالان انت
کوگور ءِ اَنار تُنیگ اِنت

نیتکاں سرمچار اے رندی
کوھانی ھسار تُنیگ اِنت

یکی گون نہ اَت چے رندی
زامر تئی تلار تُنیگ اِنت

بے تو سک اینکیں نی ناگ
پہ تو بے کرار تنیگ اِنت

موچ گریوگ اِنت زار زارءَ
تلانی بہار تُنیگ اِنت

نل بست ءِ ھکیریں بُلبل
ارسانی کتار تُنیگ اِنت

ارسیگ اِنت حنیف پرسیگ اِنت
بچکندے شہار تُنیگ اِنت

کلوہ

اے وھد چکاسے مہ جیڑ
تاب وارت گیڑیں تنابانی وڑءَ
زاناں تو چونیں نوبتانی راھی ئے
پنداں مہ بوج دیمءَ بہ جنز
زہراں بہ تِنگ چکو مبو
کولاں منی آسر بہ کن
بلکیں نہ منتاں گُڑیءَ
سبزین پیتاپءَ منی
تبدء ُ لِواریں گیدیءَ
آجوئیءِ سوتاں بہ نال
دوست ئے منءَ چہ ھرکسءَ
ارسانی لیکو گوپتگ اَنت
پرتو سر اوں ھاکءُ جس اِنت
گیرانی یات ھرروچ گُش اَنت

جُہدءَ جپاؤں کش اِتگ
رودینگءَ ساھوں شُتگ
بامءِ نہ کرزیں آکبت
باریں کدیں بزمشیت پہ من
لبزانی ھاٹیگاں مہ تور
کرزءِ ہزار نازیں پری
نازینک پربنداں ترا
سالونک بیءَ کائے کدیں
کاڑانی سازیں ملگاں
پرتو ہزار گُربان بیت
بیہال مہ کن ڈیھءَ وتی

گوں کپوتاں گون کنت اِھوال مرچاں
بیاکہ بے تو ساھتاں مئے سال مرچاں

دوری ءَ تئی ترانگاں وھدے کپاں
چست بیت دردیں دلءَ چھال مرچاں

درچک ءُ داراں ھال پرس اِت آھگ ءَ
شاعریں دل کرتگ ءَ اَبدال مرچاں

روچ ءُ ماہ تئی دروشم ءَ درور نہ بنت
پمئے نزءَ گلاں تاءَ لال مرچاں

آھگ ءِ اِھوال اِنت تئی مرچاں حنیف
دل مریدیں زردءَ ماراں بال مرچاں

تئ مہر ءِ بژہنگی ءِ ستاھاں کپن گوُرا
مئے دیدگانی بستک ءَ تہاری گوُرا کتگ

انگر پتاریں دمکاں زہیرانی میتگ ءَ
اوتاگ شہرگیں دل ءَ ساری گوُرا ئتگ

اوستانی گریشگاں دل ءِ پیڑاپ بتکگاں
ھورکیں زہیرءِ کاسگ ءَ واری گورا ئتگ

شیواریں دیدگانی دڑانبیں دل ءَ چتو
گردو گباریں ملپداں گاری گورا ئتگ

مئے آگہی ءِ ھورکیں زہیراں کجا برئے
کنٹگ پتاریں نوبتے پاری گورا کتگ

پگرانی گُٹی یے دل ءَ لبزانی ساچ اتگ
سوگاتے جیڑگانی شاری گورا کتگ

زندگیءَ ڈاہ کتگ
دردکشّ اَنت بند ءُ بوگ
انچوک ءَ دیمءَ نہ رِکنزیت
جان ھاٹیگاں شُتگ
لِنچکاں اھدانی سارتیں ساھگءَ
تئی ستاہ ءُ ستک ساھیل اَنت سرءَ
گِلھانی رِگلھیں اَرزشتاں ساھے بکش اِتگ
سرڈگارءِ سُرگیں مِہر اوں گو رامبازاں مدام
زندگیءِ پند پاداں بستگ اَنت
پد نہ رِکنزاں
زندگاں داں چوں ترا
دیمپان تو نانی کناں
زندگیءِ ھرتک ءُ پہنات گوں تو بستگ اَنت

کاسد ئے دروگ بندیں دروگانی سرا
جِزبِگاں داگ بند ءُ بوگانی سرا

دژمن ءِ دروگیں تسلا ئے پدا
آس گواریت برات ءِ لوگانی سرا

مہر مُردار اِنت گُشئے تئی میتگ ءَ
سُہبت ءُ ناچ اِنت سوگانی سرا

تئی لگوری برجم اِنت برجم نہ بیت
پہر بسّگ گیئے لگورانی سرا

آرت پلگارت وھد ءِ گیچن ءَ حنیف
کپت ازابے کِرم ءُ کوگانی سرا

تو نہ جیڑ اِت
کہ من چی ءَ جیڑآں
تہلیں گُرّدر بنت ھبر شہدیں
ریک ءُ رہند ءِ کسواں کاراں
نوکیں توجیلءِ تُہر شوھازاں
تاں کدین ءَ بہ سگاں جی ءُ جان
وھد پاگاسیں باج بارت زانتگ
نوں ہمیشکہ زُبان ءِ زمیں ھبر
چیر تریٹگ اَنت وت ءَ کُشتگ
سوتگ ءُ پُرّ گت اَنت دل ءِ واھشت
تو جنوزامی گلیے زُرتگ
کینگ ءِ آس ءَ لہڑ بےءَ ھرروچ
ہمئے بربادی ءَ ھُنرساز ءَ
چونیں سکراتیں نوبتے کارءَ

ما وت ءَ باریں روچے پُرّت رند ءَ

جھندمیں آس ءِ باتن ءَ سوچیں

برانزدئیں مارگانی شہ زانت ءَ

تاب ءُ ریسیں گُمان ءِ پاکیں بہشت

مہکم اَنت شہرگیں وپائے اوست

ابیدکاں من

وتی هلوت گاه ءِ پیتاپ ءَ

مُدام گوں وت گلگ داراں

دل ءِ واهشت بُن گپت اَنت

ءُ پُربوت اَنت زهیرانی وپائے اوست

رِچنت ارسانی لهمیں شنز

بهاریچیں زهیرانی همک ترمپ

وت ءَ کوردیمگیں عکسانی باپُشت ءَ درا کنت

من اِش ئُت گوں وتی گوشاں

من پهم اِت آئی ءِ پادانی برمش اَت

هما اَت پمن ءُ ذرک اَت

تماه اوں داشتگ اَت انچوش

گلگ باز اَنت

بلے ایرندئے بازیں گِلهانی تورگاں بوجاں

دل ءِ آ گاھیں ٹپ بِدارگ گندگے کرزاَنت

گُشانے

نزان ءِ تو اے تہنائیں گیابان ءَ پُشت کرن

ھمک رنگیں لدیگانی تہا تہنا من گوازینگ

تماہ اوں گُرتگ اَت انچوش

زہیرانی دل ءِ اوپار سرا بار اَت

پدا واترگ ءَ نئیلاں ودار ءِ شہرگیں پند ءَ

کہ اتگگ نوبتانی دُراھی ءِ شہماں

منی دیم ءَ چو میلانک اِنت

ءُ چمانی سوادیگیں بِدارگ

وتی شوہازگ ءِ رنگانی بام ءَ

بگند ءِ آ منی چمانی ارساں

وتی ناژُرکیں دستانی سرا پولیت

بگند ءِ آئی ءَ انچوش تماہ گُت

ھما اَت

من دست جت

آ دو تے بوت ءُ گوات ءِ دامُن ءَ شِنگ اِت

پد جناں وھدءَ شہ گوستیں ترانگانی پُشدرءَ
پیشگاہ کِشکاں اَڑین ایت دہر دیدانکاں شتگ

گُمبدیں کرگین وپائے شےمریداں سرچنگ
سنگتی بے سردرانی کینگ ءِ لانکاں شتگ

پھر شہدادیں دلانی سینگاں مرگیگ کنت
کرگزیں مہناز اوست ءِ پھر ءُ پدیانکاں شتگ

بے سر ءُ پادیں زمانگ پشت گیج اِیت کسّہاں
گُلزمین ءِ مہر لَب ءُ واھگ ءِ وانکاں شتگ

گولک ءُ لاڑیں زہیراں ھائل ءِ اھداں حنیف
بد گمان اِنت زندگی چہ دُنکیں دانکاں شتگ

کوہ چہ ھساراں پرّس اَنت
ھوشگ چہ پلاراں پرّس اَنت

واز ءُ گُلڑ چہ اپیکیں کوراں
شاھڑ چہ داراں پرّس اَنت

شانتل گوں کپوت ءُ کبگاں
بلبل چہ تواراں پرّس اَنت

ھشک اَنت شینلُک ءُ پوتار
بون چہ بہاراں پرّس اَنت

وش وشیں شلگ ھورانی
ھار چہ ہتاراں پرّس اَنت

سیرآپ انگت ءُ بے بر امب
لیمبو چہ اناراں پرّس اَنت

سور ءِ نوبتے پرسیگ اِنت
کاڑ چہ دزگھاراں پرس اَنت

ائید ءُ پرس چی ءَ یک پیم اَنت ۴
گندوک چہ گداراں پرس اَنت

تو چو مئے وڑا دمبرتگ
پیادگ چہ سواراں پرس اَنت

دانکہ ڈیھ نہ بیت آجو مئے
آرام چہ کراراں پرس اَنت

گلگ

تومنءَ پہم اِت نزاناں
من ترا پہمت نہ گُت
نوں چیءَ بوُنیگی ءِ
ٹُگ ءُ ٹُک ءِ
درر بکش ءِ
مرگ گوندءِ
بس نہ اِنت
نوں دگہ کئے اِنت تئی مہرانی آغوشءَ مریت
آہ گشیّت
تزبیانی مُہر گے
ارس کیل اَنت دیدگاں

موھے بدۓ

من وتارا وت تئی مِہرانی دیمپانی کناں

چوکمن کہ درد بیت

چہ وتی جندءَ سِداں

گیش بنت ویرانءِ ویرانیں ھیال

من نہ ماناں

کئے تئی مِہرانی ابرگواتءَ زریت

کئے وتی ساہءَ پہ بچکند ندر کنت

بے میار گوں تو گلگ کم اَگلی یے

چینچو اَرزان اِنت منی مُہرگیں لبزانی نہاد
ما چو آیاتاں ترا ونت ءُ کِراتاں پھمینت

سِنگ رودینگ جبین کلپیں ھیالانی زِہ ءَ
درد کرپاسیں ندگ پُلیں گماناں رَمبینت

گُمبدیں اوستءَ شپادانی تلمبیں زیارت
ستک بے باور ءُ سانائیں سلاتاں ڈَمبینت

چاگلے تِزْمپ تزھینت گریشگیں ھوشامے لداں
دیدگاں رَہن دلءَ آپتیں آپدان گُمبینت

تو چہ بے وابےءَ شاکارتیں زمین ءَ جُمب اِت
گپ گپءَ ما وتی برہنگیں الہان گومبینت

چونیں اُرزانی میارگ اِنت میار ءِ پاسپان
کودک ءِ پرزاں کراماتیں کرارے جمبینت

آھاں گُلگرکیں نِہالانی نہال ِکشت ءُ شُتاں
گُلزمین آھاں مڑاھے وتی ھُوناں رنگینت

زہپتیں اوتاگاں زہیرانی چکن دوچاں حنیف
آشنا گوھریں جیگ ءَ وتءَ پہ کئے شھمینت

روچ بیگاہ بنت
ھمک روچیں
مرگ گوند ینیت
ملکموت

ہر شپ
زندگی دردانی
جُشتگیں دیگءَ
گلھڈ ان اِنت
زہیرءِ پیتاپءَ
تئی ودارانی نوبتے چونیں

آس یا زندگیں بڑمشے

ماں دلءَ ہرکسی نمانیت درد

نئے کہ ھرکس وتارا جَل جُشیت

پہ کساس ءَ سَرگ نہ بنت مَردم

زندمان تورگے ریمیزاں اِنت

کواپگ اِنت مارگانی دور شاپاں

بس ھمک جون زندگ اِنت ڈیلءَ

مارشت بنی آدم ءَ بہ کنت زندگ

پہ ھُدا ءِ نہ واھگ ءَ ہے آ

دل جبین ءَ گُبار اندیم اِنت

بے زبانیں میار دروگ بند اِنت

ھَو کہ چماں نبشتگیں ھر لبز

کور دیم اَنت نہ بنت پہ گْوم وانگ

نی جہان مرتگ زندگیں جونے

ساہ گشّیت بلے نہ اِنت زندگ

کسے پِش کپتگ پہ اِنان کور اِنت

شاعر لبزانی ارزش ءَ را دنت پاہو

پہ ستاہ ءَ نبشتہی بیگار

جہدکار جہد ءَ کُنت کنگ لوٹیت

چے گُش ئے؟

ند گلگ چہ کجام ٹک ءَ کنت

مارشتاں زندگ دار کہ پَد مان انت

وھد بلکیں ترا پہ تو چاریت

بیگواھی ءَ نام نہ بیتیں بیلی

سردر اکن وت ءَ بہ موک ڈیھ ءَ

بل گُلاہ ءَ پہ وازی ءُ مُلا

دُردانگ

تبدسوچیں لِواراں آزگ گُت
گُلگرک بہاریں یاتانی
اے رندی بگندئے چوڑ بہ جنت
تاکریچ گباراں اندیم اِنت
پہ ترا من بہشتے ساڑاتگ
اِنجیر اناریں دردانگ
ارسانی کٹور ءَ میچل کن
رنگانی تہپیں ملگوراں
کورانی تنابیں بالاد ءَ
سبزاَنت پتروئکیں سوراپگ
گوناپیں زہیرااں پریشتگ
الہان کپوتیں دیوانگ
زِبر اَنت تلُشتیں امبازگ
سہڑین چگردیں بالاد ءَ

دروگیں اَھدانی
چگردیں پتّرءَ
تچک داتگ زندگیءَ
مرگءِ بوپیں گندلءَ
سنگ بادیخنگ دپاءِ گُونگءَ
نیستءُ نابودیں ھداءِ دامنءَ
اوستءِ چاکاں
چنت پیڑءَ مان دنت
چنت رندءَ رِگر بندیت
پاکءُ پلگاریں زمینءِ سینگءَ
چیولیت ھیسکارگاں
ارشءِ ھدا
ٹلّوسیں ھورانی درپشوکیں بدن
آس ء ُ آپ اَنت

لَہڑ جوشین اَنت

وپاءِ مہشرءَ

کلہڈان اِنت

جنتءِ سارتیں ھوا

گِلہاں چیہال گواپین اَنت

ھداءِ جہندی

پزشتگانی دروگیں مکرءُ ھیلہاں

سنگ سیاہ اَنت

مومنیں مردانی دل

بے اُرزیں نا ھُدا ءِ نپس جتہ جتہ
نئے زور نئے ترارا وس جتہ جتہ

کشکے پدانی پد جنگ ءَ پہ پد نہ منت
نیست اَت بلوچ ءَ کس جتہ جتہ

درداں پہ دارُویے نہ دَوایے دعا بکن
مَرگ ءِ نشون ءَ زِند ءِ ڈس جتہ جتہ

اوپار سُپتکیناں چکن دوچ کتہ وت ءَ
پاھاریں آھے ءَ تہ ھس ھس جتہ جتہ

پاتول پَرپکیں دل ءِ داگانی سِپُر اَنت
سپتیں ھیال ءِ گنگیں کبس جتہ جتہ

وھد ءِ ھُدایاں تاگتے بکشاتگ دیدگاں
بے دزرسیں دل ءَ دل ءِ دزرس جتہ جتہ

پرتو بیا بہ دنت زمانگ وت ءَ حنیف
زوت کن گُمانے رَس جتہ جتہ

بے تاھیری

نزاناں کئی زہیر ءِ دوزہ ءَ ھرشپ
بُن اِنت اَرواہ ءِ کبرستان
گلگ داریں نگاھاں ارس
چوبشامی دردءَ گوار اَنت
زمین جمب اِنت دل ءِ میتگ
سر ءُ چیر اِنت مدام گوں وت
جبینءَ سِچّنیں درد ے
کہ ترومب ایت روچ ءُ شپ انچُش
دمے آرامیءَ نئیل اِیت
زباں اوں مان گیشینگ
جہان ءِ بے سریں دوداں
ھمینچک ماراتگ ما ھم
شتگ ھا ٹیگ چرے بے تاگتیں کُنٹ ءَ
کجام دمک ءُ دراں ھائل
چہ کئے ھالاں بہ پرساں تئی

لگوراں منگلیک دستاں کماتگ

شگاناں ڈڑّ ریں دلبند ءَ سار اَنت

ھیا ءُ لج ءِ سوداگر نزان اَنت

سریگ اِنت سرڈگار ءِ مہریں ماس

زمین ماس ءُ گہارانی گہیں ارس

وپا ءِ پوپلیں بچکندگانی

زمین گلگریں چوڑاں شاہ کشیت

گنہگاریں ھدائی درد بکش اِیت

گل ءُ مروارداں زیمانی زمزیل

زہیرگ بنتّ زہیں تیرانی آپتاب

لگوش اَنت دژمن ءِ دست ءَ لکیراں

وت ءَ اچ وت گنہگاراں ہمیشکہ

نگاھاں دژمنیں دست اوں کمک اِنت

آھگ ءِ اوستاں مہ گوندیں نوں جنگ سَندءَ دل ءَ
چونیں چکاسے پناہ گت کپتگیں گزندءَ دل ءَ

کینگے رُستگ آبیریں کشک زَمزیلاں گوَیت
ھُشک بنت کُمبانی اَرواہ کھریں آپ بندءَ دل ءَ

گیدی ءِ دَمکاں نہ کرزیں لیلواں ھاکوت بیت
پرپکیں لُنٹانی وازگپت شبرہ اَنت ھندءَ دل ءَ

مُہکمیں ھاٹیگ دُروہ اَنت گُلبریں تاھاپءَ
چکوےِ گوشءَ پناہ گت کپتگاں رَندءَ دل ءَ

کول کنت پَندول ءِ سِتکاں گوھریں موردانگاں
شپ وتءَ بامءَ نہ جُنزیت مَرگ چِست تَندءَ دل ءَ

زاپران سَنجیں نگاھاں ارس ھولُمب اَنت حنیف
نیلگیں رکانی آپ رَند گنٹ کنت پَندءَ دل ءَ

اریہت

اولاس اِتگ درداں
ماں آزمانءَ کدو بستگ
ھدا گندیم اوگاریت
پلک اِیت زہریں الشرکاں
دل ءِ اریمارگءَ پہ وت
کجا شوھاز بہ کنت ایوندءُ ایراپگ
نہ سرگواتے شِدیت نُگلاں
نہ اِیر گواتاں سلاتیں بزمش
وتی بالینگءَ ھاوند
ھزار بنی آدمیں جوناں
گُلائیش اِنت پہ ایوارگ

پہ یک باکارگیں بارِیگےءَ مہتل

مناں تاں کرن اوستیگ آں

وتی پہ باہُڑیں بچاں

زمین ھکارگاں جکسیت

وتءَ جُمبیں تگیں لہڑانی توسءَ

کلانڑوک اِنت دلانی شہرگاں بزمشے

تماہ ھُشکءُ ھداھانی

کپاتاں پون بنت گنگو

اِنجیر ساوڑیں پُل

شاتل گوگواں نل بست ئے
الہان لئیکواں گواپین ئے
ھزّام تراول اَنت رکّانی
گِریواسکیں سروز اُرزانی
اھوال سر زِہیں باماں بیا
سدگنجیں ھیال سچکان اَنت
شیپگ ماھکان بالاد ئے
زیمر ساز بنت تہنائیں
گِیچاں اُردگاں بالاد ئے
گُلباگ ءِ گچینیں ساچشت
گوھر کہربا دانچک ئیں

شُہم اَنت روُلہیں لال ءِ رکت
مہنائیں سریگ ءِ لاشک
تندیں ترانگاں پرّیغنگ
زپتیں واھگاں پیوگاہ ءَ
سَنٹ اَنت دُربیانیں ھمسر
مال اَنت آمڑ ءُ مُزواکاں
شاتکامی کن اَنت موتکیں دل
شاتکامیں سریگ میچل بات
ارسانی ڈرداں آسیکیں
کیچ کور ءِ نہنگیں بالاد
بُر کنٹگیں گُٹّیگ ءَ
کانچ ءَ پُرشتگیں اُردگ بات
ماھیں ھانل ءِ جیگ بند ءَ
سیاہ مارے دجات تیر سُمبیں
آسے بنگرات بالاد ءَ
سالونکیں تئی نامزدتک ءَ
دستاں ہر دوئیں مُنڑے بات

گیمرت اَنت گُمان مھنائیں

نادوک اَنت زبان ءِ ھلوت

انسرت اَنت سگاریں دیدگ

ھونانی میار ءِ سنگر

دیواالاں دل ءِ سرکشّ انت

پتو بد دُعا دروگین اَنت

سَمّو سبزگاں سبزات ءَ

آسکی دروشماں تژد دات ءَ

آھوگ کوچک ءُ زیدانی

سر شاھاں چڑے گیڑانی

آجو بوتگ ءِ میڑانی

ھنکین ءِ گڑالیں مَچ ءَ

انجیر ساوڑ اَنت سُہر پُلیں

کِزاماں یات کنت آیاتیں

الکاپی ترا نازیناں

درد ءِ مُہرگے سازیناں

گُٹّ ءَ براہ بئے کلمانٹیں

اھوت جیڑگاں الماسیں

وابانی کرار گوانڈوچ اَنت

سہتے سہڑگاں زر گوات ءَ

اری گوات ءَ مہ نند نودانی

درو تاں شانک دنت مِسکانی

میسین اِیت منی دلبند ءَ

کرپاسیں زہیر ارسانی

مہکان ءِ نوان ءَ نِشتاں

آیاتاں ترا توسیپ گُت

روچےءَ روچگیں زبان بوتگیں
تلوسگ مہرےءِ گناہ سوتگیں

ملکموت ریدگیں شگانانی
رہسری دازے بُنءَ سوتگیں

شیپ گرگ شیپگیں ھیالانی
پکلے ترانگاں شکر دوتگیں

گورمءِ بڑگءَ گماں کتیں
کانی یے تنگیں سراں شوتگیں

گلہی ھوشگے چو برگءَ اَت
چاڑے اَت بیماریءَ روتگیں

راھگوزی بے سریں دیارانی
گامےءَ کنزگی وپا پوتگیں

بالانی کپودر نکشیں
اھوالاں بدءِ دل کشیں
باگین زامُران گوں میراں
جنگ ءُ جیڑہاں کت ویران
اھوالاں بدءِ شیرانی
ورنا ءُ کسان پیرانی
ناگ ءَ سرمچاریں یکی
دیمپان اَت مدام تیرانی
توسیپ تئی دڑامب ءِ جنگ ءَ
واجہ کمبر ءِ چو رنگ ءَ
مات ءِ ھاترا پہ ڈیھ ءَ
ساڑی اَت مدام پہ جنگ ءَ
گرزّ ءَ پوجیاں ناگ ئیگاں
پتو زامُران نوں تنگ اَت

جنگ دات سنگ ءُ سر پہ قوم ءَ

کربان کت وت ءَ پہ ننگ ءَ

بانکوہ ءِ کہیر یاداں تئ

ملک ءِ مردم ءُ سیاداں تئ

بر ز کدیں سگار ءِ شانتل

نالیت انگت ءَ یاداں تئ

کوگور ،موچ ءَ داں ھنگ ءَ

واتر بوتگاں چہ رنگ ءَ

لٹے ترا بہ لگات گدار

چماں کو ربہ کنت تئ ستار

ھالے ہر کجا چاگاں بوت

ملک ءُ میتگاں شاگاں بوت

یکی جنت ءِ باگاں بوت

گوانک

کپتگیں دیوال ءِ ھِشت نزارتگاں
راھے پرتو پچ کتگ
پیسری کرگین ودار جاہ مئیگ ءُ تئی
سنگار اِتگ
رُپتگ اَنت پیشگاہ ءِ ڈل
نوکیں روتاپے من پرتو جوان کتگ
دیرے مکن
دور ءُ دراندیھاں مہ نند
سا ہداریں زندگی دئیناں مہ روت
زنگ داتگ ایوکی ءِ سانکلاں

بونک بستگ میتگ ءَ

گوش ءُ پونز اَنت دمک ءُ در

سانگ بندیت ماھکان

روچ اِستالانی براہاں زندگ ءَ در گورکنت

گُہت پُلگچیں دلانی چَمگاں

گنزڑ ہے آپ نہ گواھیت دیدگانی کوڑی ءَ

ماہ ء ُسالانی ودار ءِ آپتاں

لیکویے سہڑینگ ءَ زہگے شِدیت

سُہب ساربان ءِ مہار ءَ لانٹی اِنت

بانکوہ ءِ گم

گیگ ءُ گورکن زندگی ءَ

ھُرت بہ چار

چاریں آتراپاں وت ءَ

وھد رَہوار اِنت بگند ءَ باج بارت

زندگیں جونانی اَرزشت ذرہ مدان ءِ زینت اَنت

مُرتگیناں سر ماں آزمان ءَ جنگ

گند منی راج ءِ سروک ءُ رہبراں

ملکموت ءِ تُرندیں بیہار ءَ چہ ڈیھ ءَ درگت اَنت

تتگ اَنت سُہرچمیں لچانی میار

تو من ءَ انگت ماں اُردانی پُتینکاں پَٹ اِتگ

ما وت ءَ ڈیھ ءِ ھمک ترشتیں تلارانی گمانان سار اِتگ

دل من ءَ باگیں زمین ءِ ڈوک ڈوک ءَ بار دنت

یات ترِاتیں باتن ءَ جِک اَنت مدام

گیر کاینت کرک ءُ کرپاسیں چگرد ھدّیرہ ءَ

ٹَند بند اِیت دیدگاں بانکو ہ ءِ گَم

وابے ءَ ھِسکارگ ءَ اِنت ناگ ءِ پُلیں مچکدگ

زَہروی ءِ آپ ءَ زہیر ونکے من ءَ آشنا گتگ

چونیں ارزشتے زمانگ ھشکچیں نانءَ جتگ
ما وتی گرسءَ وتءَ پرزونگءِ جانءَ جتگ

گرانیں اگبالے ھیالاں آژناہ گوں تو نہ بیت
لبز پاھو داتگ اَنت ءُ جند ارزانءَ جتگ

اھد بستگ توکلیں وھدءَ مرید کولے بہ کنت
چاکر ءُ سازین ءِ مکران کپتگیں وان ءَ جتگ

پکلے پشت کنز مہ بوتیں باجو اَت ھشکاوگاں
اشترءَ ھاٹیگ دروہ اَنت درد ساربان ءَ جتگ

آدرہ اَنت ھر روچ منی دیدیں کنز لٹ شاپیءَ
مُرک بند اِیت شپ چراگاں سر پہ سرزانءَ جتگ

روچگیں روچے تاں بیگاہ لبز پیشکانژاں حنیف
آزگیں ٹپاں وتارا گنگیں الھانءَ جتگ

نود پُلیں گواڑگاں آسے بلیت

شپ چراگاں کونڑ بندیت آگہیں

بیادلے پرتو چکن دوچیں زہیراں تزک جنت

نکش کنت پرتوسریگے لاسُکاں

جاگہ ءَ اوست ءِ گورا کن دیگر ءَ

پرتو گُٹ ئیگے کماتگ نگرہیں

کُچک ءُ گرکینکاں بہ نزار کبلہیں

کہ رچنت پُلکیں زمین ءِ دامُن ءَ

بہر ءُ بانگیں جمبرانی پُٹ بٹاکے آس دنت

مئے سگارءِ سیوگیں بالاد ءَ مسیئیت پدا

بیا بہ چن نزار تزپوکیں گیدی ءَ

ودار ءِ پرشگیں ندارگانی منگلیک

وت ءَ بہ جزم کہ آپ باں تئی لنگکانی چلّہ ءَ

چو شمس ءُ کید ءِ دروشم ءَ

تئی زیب ناکیں دیدگانی براہ باں چو سُرمگ ءَ
چو ھنّی ءَ تئی دست ءُ پاداں شہم باں
رجاں وت ءَ تئی لنکّانی بوگ بوگیں ھلوتاں
چو آمرُ ءَ تئی زیب ناکیں جلوھاں شمار باں
کرگزیں لُنٹانی مُزواکاں سرا توکاں تئی
بہ چن من ءَ کہ رتکگاں
تئی پیشگاہ ءَ کاپری
سدّ گہاں تئی پادمالیں ھاجتاں
ھیال ئے لہڑیں سُجدگانی سِراپ
زمین ءِ درد کشیں مچکدگ
شموشگاں شمُشت بۓ
گسرمہ کپ کہ شپ من ءَ
درامداں شمار کنت
تئی واھگانی وابی آں
بگند من ءَ
دل ءَ مہ بر کہ پاس پاس اِنت زندگی
گُمان کنت شِدیت ترا

ھیال کنت ءُ سمبہ ایت
سپر تاں بام ءَ شچریں
تئی مہرانی براہ من ءَ سمارگاں زبہر کنت
اے شپ نلکیں نوبتاں توامی ءَ توام بیت
تہاری ءَ مئے دست کشتیں نوبتاں گو جان کنت
سما ئے سارتیں کانی ءَ
دلے وت ءَ چو گنڑہ ءَ بہ کنت ءُ تو وت ءَ
چہ دور تمکیں مساپراں بہ تنگ من ءَ
تئی آپ وارتگیں گلاس ءِ رنگ!
پدامن ءَ پہل بکن
مئے نیت ءَ ھزینت وت ءَ

تئ یاتانی سچکانیں زہیر اَنت
شپ ءِ پاساں من ءَ چاڑے گوپان اَنت
دل ءَ چو سِچن ءَ ترومبیت مدامی
نہ بوجیت شپ وتی دردانی تندءَ
کجا تو شہمگاءَ بام ءِ ھمباس
من ءَ سودگ کتگ کُنٹیں ھیالاں
ھمک لبز مہرگ ءِ ھارءَ کماتگ
منی تہنائی ءِ پاساں بہ گالا
دل ءَ تئ جیگ ءِ ھیرانی سما اِنت
کلمپر درچتگ دردءِ گلیپاں
ھیالانی زِرءِ جُھلانکیاں ترپ
مساپر میتگ ءِ دمکاں اپتک اِنت
من کرنے پہ تئ مِہراں رزا دات
وت ءَ شوھازگ ءِ اوستاں بہ پہریز

منءَ پدمنتگیں وھدءَ مہ ڈوبار

کہ گیشیں ساھتانی مہتلین آں

ھدائے داشتگیں مردم کُشیں اَھد

پہ شانے ملکوتءِ چاگلءَ کنت

پدءِ پشت کپتگیں ھلوت گناہ اَنت

ترا تئی بے بُنیں زندءَ لپاش اَنت

منی بے باوریں مہرانی ھانی

شپے یک پاسےءَ جماز ھیالاں

کسےءِ دامنءَ مشگ لوٹیت
ملکموت مردے کُشگ لوٹیت

چہ وتءَ بدگمانیءَ ترس اِیت
جنترءَ زندگءَ درشگ لوٹیت

پیریءَ واھگے دلءَ نیمون
لڑتاں رکےءِ چشگ لوٹیت

سر بنداِیت چیولیت ھر شپ
وابےءَ زندگی جسگ لوٹیت

جھدءِ واھندءَ گلہے زرتگ
بددلیں چہ وتءَ پرشگ لوٹیت

روچ مرادانی ٹک دنت باندا
دڑمنیں سنگتے سدگ لوٹیت

پُشکہ مئے سنٹیں گمان ءَ آگہ اِنت
آجوئَی ءِ نگرہیں بام ءِ گِدار
شگرب ءَ درپش اِیت کہ باریں مگرب ءَ
چم سُلطانیں سریگاں گگ دنت
رولہیں آستونک ءَ مارے چنڑاتگ
کُنٹگے ءَ چِک جَنت تَبدیں ھیال
کیچ ھامین اِنت کپاتاں پون بیت
دشت ءِ پُلکاں ھلوتیں جاکے جنگ
نستگیں ھینار پروشتگ گوادر ءَ
پِسک اتگ گورکوپ ءِ بیٹاں آزگیں
جُڑی ءُ زرین ءِ دلبند ءَ تیابے چول جنت
کولواہ ءِ دوچگَریں اھداں شِدگ
بالگتر بوراں چَراگ جاھے نہ گت
گیمریت اوستانی پنجگور ءِ بدن

گچک کرپاسیں زہیراں تراولینت
شوکت ءِ سہرائیں ارواہ ءِ تلب
تاک تاک اِنت مشکے ءِ دمک ءُ دراں
آہ کشیت گریشگ ءِ پنسیں گُنز
جہاوَ ءَ نال اِتگ کپوتیں ترانگاں
مندی آں پرچہ نہ پول اِت آ کبت
دیستگیں واباں بشارت واجہ ءَ
زامران آگاہ اِنت بام ءِ گِلہاں
شُکوریت کوشے پروم ءِ ملپداں
داں کدین اے بےسریں کشک ءَ حنیف
کونڑبادین ایت زمانگ تاں کجا
گِلہے آیات کنت بام ءِ زِہاں
شاعر ءِ لبزاں کراماتے بہ بیت
چاکرئے مکرانی سازین سردر اِنت

چاھی کپوت

بانزلاں نکشیں بند منی ھالاں
یک پہ یک درءُ دانگیں گالاں
بیا بہ نند گوں من انچی ھال کن
باندا سُہب مہلائی چداں بال کن
سر بہ گوز بمپشتءُ نگور دیمءَ
دیرَ مبو مہتل سرکیزہ چاھی
کپتگاں شر ماں ترانگاں آئی
کنڈگءُ کوھاں زوت بکن سرشم
یک شپے گوازیں ماں سورگءَ بےگم
کوکوءُ الہانی مکن ھمدم
ایدگہ روچءَ چہ سورگءَ بال کن

مان مہ تر ناگ ءُ کوچگ ءَ سیل کن

آپ ءَ ماں گوک پروش ءَ برومئیل کن

دیر مکن چاھی کہ کانیان دراجیں

انشپی پتو سر بوھگ باج انت

تربت ءَ نشتگ مہریں کاڑ ے

آ منی جندءِ گولک ءُ لاڑ انت

بےمن ءَ زاناں سک ءَ بے چاڑ انت

اے شپ ءَ گوازیں بام ءِ سرٹل ءَ

پاد بیا سہب ءَ گوں دل ءِ ھُلّ ءَ

سر بچن باگ ءِ سرجمیں پلاں

منی مادر ءُ آریپاں سلام سر کن

رندا دیم ءَ گوں دلبر ءَ گور کن

یک پہ یک سرکن مئے دل ءِ ھالاں

بگوش

بے ترا روچ ءُ ماہ گش ءِ سال اَنت

زوت پدا واتر کن کپوت چاھی

ہرڈکیں دیدوکاں پتو راھی

واترّگ

من وداریگاں هما نوبتاں بیا اَنت روچے

مکھیں ڈیھ ءِ چھاریں گنڑاں

رژن آجوئی ءِ تالان بہ بیت

ڈیھ ءِ ہر بچ چہ گل ءَ شات بہ بیت

من پہ شانے پدا واتر کنان ءُ کایاں

پہ گلےتو منءَ امباز کن ئے ءُ گریوئے

من ترا مہرءِ تسلاہ دیاں

تو گوں دستاں کہ منی لانک ءِ کتارءَ بوج ئے

مہرءِ پیشگاہءَ پدا پترے تالان کن ئے

تاسے آپ کارئے گوں کوپے چاہءَ

وھدءِ زوراکیں ھیال ارس شل اَنت
دل ھما وھداں دو کپءَ بیتیں
تئی کہ پیشانیءِ اسپتیں پٹاں چم اوں کپ اَنت
یک برے بژن پدا دلات اوں تسلاہ وتءَ
گم مکن ھانل تئی اگبالاں لگتمال کتگ
دل گوج اِنت مرچی لگور چہ تئی ڈیھءَ رپتگ

سلہیں دستونک

رولہیں درد نہ ترومب اَنت روچ رہمانیں دل ءَ
شپ رواج گپتیں زہیراں تراس دنت نہ مہریں

کہربا رنگیں لکرکاں جان پیڑاتگ دل ءَ
مہپریں بچکند ودار ءِ بند ءُ بوگاں ترُگل اَنت

ترنزکیں ترمپاں وپا ءِ آزمان میچل کتگ
بدگمانیں کوکرانی مہرگی توک اِنت گورءَ

سد سلام اوستیں کلات ءَ مہکم اَنت
بڈن بے سدکیں لگور ءَ پشت کپتگ اچ وت ءَ

شہرگیں درداں شبنداں شرتگاں آدراہ کتگ
ساوڑیں نوداں بہار میچیں زہیر آشناہ بنت

پکلے باور بکن سہرائیں وابانی شلی
در بہ بر دہر ءِ در ءُ دیواریں کشکاں گوھریں

پچ مہ لرز ایت سرگیں بولان تلاھاں شیپگیں
تبد ھامین اَنت کپاتاں کیچ سودائی مہ بیت

رہگوزاں رنگراہ ءُ کشک سرشانی گول اِتاں
پیرکی ھنکین گناہ ءِ وابے ءَ بے ترانگ اَنت

ریدگیں بیگاہ ءُ باماں کوکواں الھان کنت
دل کپوتی نالگانی گلھاں پادموش بیت

بے میاریں بانزلانی چے میار ءُ چے گناہ
سنگ ءُ پارنگیں کباھاں چنت دستان ءِ زدءَ

ما حنیف وازمندگیں وھد ءِ ھدا ءِ بجہ نیارت
دیرِ سریں کورچاتے ءَ نوں زندگی وابینگ اِنت

تومہ جیڑ

من دل ءَ نہ کناں

گِلہیں وھدے

روچ آسر بنت

کئے وتی کولانی سرااوشتیت

کئے پہ درملکاں ڈْرک بندان ءَ

کئے

تلارانی

ساھگاں نندیت

چونہا حنیفؔ کوہ دیمی مردے، بلے آھلک ءَ کہ حنیفؔ وتی چمّ پچ کت اَنت آ وْدے دُراھیں مردم لڑّ اِت ءُ دیم پہ شہراں شُت اَنت۔ حنیف ھم مرچی شہر ءِ انت۔ بلے آ چہ وتی ھنکین ءَ سست کنگ ءَ نہ اِنت، زہروئی چمگ ءُ بانکوھی دیم انگت آئی ءِ رگانی تہا سپر کنگ ءَ اَنت۔ ھمے سپراں آئی ءَ شکّل ءُ شہدیں زِرہ ءِ جنگانی ہزاراں اَجل جاھیں بِندارگانی تہا دور داتگ۔ اے تژگلیں آیات ھمے بِندارگانی سئیل اَنت کہ حنیفؔ ءَ کْرومگ ءَ چوشمئے دیم ءَ داتگ اَنت۔ شما اشانی تہا چے گِند اِت ءُ چے سرپد بئے وتی بورتا چی ءَ بکن اِت کہ حنیف شمئے مہرانی ودار یگ اِنت۔

ءُدگہ یک گپّے اش اِنت کہ پہ سئیل ءَ اے بِندارگانی گرْنچ ءَ مردمِ گلھانی اَمبارے سرپد بیت ابلے راستی ءَ چوش نہ اِنت بکندۓ اے یک راستی ءِ آمیدے۔ حنیف ءِ جُہد اِش اِنت کہ اے شکّل ءُ شہدیں زِرہ ءِ میٹر ءِ تہا ھمک بِندارگ ءِ دیم ءَ یک آمیدے چو کْرومگ ءَ ایر کنگ بہ بیت۔ چی ءَ کہ حنیفؔ پدا وتی کوھد یماں واتر بوھگ لوٹیت، بلے ھمے سپر دانکہ وت ءَ منزلے ءِ نام ءَ مہ دنت حنیف ءِ لبز آئی ءَ وتی ھنکین ءِ واتر بوگ ءَ نئیل اَنت۔

یاسر جی۔ ایمؔ

علم و ادب پبلشرز
دوکان نمبر 311، 3rd فلور دی بک مال اردو بازار کراچی۔
0335-2620640, 0331-2952483 ilmoadabpublisher
ilmoadabpublisher@gmail.com